

ZEFANJA – ENKELE OVERWEGINGEN

HJM Sales

Geliefde broeders en zusters, de profeet Zefanja schreef een boek dat we in het Oude Testament kunnen vinden. Het boek Zefanja! In dit boek worden we ernstig door de Heilige Geest gewaarschuwd voor de dag van de toorn van God, waarmee Hij de tijd bedoelt waarin Gods oordelen over de wereld zullen gaan vlák voor Jezus' Wederkomst. Deze tijd is nabij!

Zef. 1:14-15 – *“De grote dag des HEEREN is nabij; hij is nabij, en zeer haastende; de stem van den dag des HEEREN; de held zal aldaar bitterlijk schreeuwen. Die dag zal een dag der verbolgenheid zijn; een dag der benauwdheid en des angstes, een dag der woestheid en verwoesting, een dag der duisternis en der donkerheid, een dag der wolk en der dikke donkerheid;”*

Zef. 3:8 – *“Daarom verwacht Mij, spreekt de HEERE, ten dage als Ik Mij opmake tot den roof; want Mijn oordeel is, de heidenen te verzamelen, de koninkrijken te vergaderen, om over hen Mijn gramschap, de ganse hittigheid Mijns toorns uit te storten, want dit ganse land zal door het vuur van Mijn ijver verteerd worden.”*

Maar Gods doel is toch ook dán nog altijd bekering! Door te waarschuwen hoopt Hij, dat we ons bekeren. Doch ook door te straffen hoopt Hij, dat we ons uiteindelijk nog bekeren zullen. Zef. 3:9 – *“Gewisselijk, dan zal Ik tot de volken een reine spraak wenden; opdat zij allen den Naam des HEEREN aanroepen, opdat zij Hem dienen met een eenparigen schouder.”*

Voor wie is de waarschuwing in Zefanja bedoeld? Allereerst voor mij! Ik voel mij aangesproken door Gods Geest. Doch God waarschuwt algemeen de verschillende heidenvolkeren en de goddelozen. Omdat zij Hem verwerpen, zullen zij onder het oordeel vallen. Hij waarschuwt ook en in het bijzonder de stad Jeruzalem. Jeruzalem was en is het centrum van het Jodendom. God waarschuwt dus het volk Israël, Zijn uitverkoren volk. Maar Jeruzalem is ook typebeeld van de Gemeente van onze Heer Jezus Christus. Het Nieuwe Jeruzalem typeert immers Zijn Bruid (Openb. 19 en 21). Dit betekent dat de Heilige Geest middels het boek Zefanja ook ons, als leden van Zijn Gemeente, wil waarschuwen. Waarschuwt God degenen die vurig van hart zijn? Neen, Hij waarschuwt de christenen, die zich hebben vermengd met de wereld. Hij waarschuwt degenen die lauw van hart zijn. Hij waarschuwt hen die tegen God rebelleren en hen die weigeren om zich grondig te bekeren. Ja, Hij waarschuwt hen die geen persoonlijke relatie met God hebben en zich in die zin voor God verborgen houden.

Dat *“zich verborgen houden”* moet u goed vasthouden, want hierom gaat het in de betekenis van de naam Zefanja. In de naam Zefanja (Hebr. *“Tsefanjah”* – צפניה) zit naast de korte aanduiding *“jah”* (יה) voor Gods Naam ook het werkwoord *“tsaafan”* (צפן). Dit werkwoord heeft meerdere betekenissen die met elkaar in verband staan, namelijk *“zich verbergen voor, verbergen in de zin van beschermen, opsparen in de zin van vergaren”*.

Zefanja betekent *“God heeft verborgen”*, maar latent klinkt tevens de waarschuwing:

“Verberg je niet voor Hem, want dan spaar je voor jezelf het komende oordeel op. Neen, zorg ervoor dat je in Hem geborgen zult zijn en daarmee verborgen voor het oordeel.”

Zef. 2:3 – *“Zoekt den HEERE, alle gij zachtmoedigen des lands, die Zijn recht werken! Zoekt gerechtigheid, zoekt zachtmoedigheid, **misschien zult gij verborgen worden in den dag van den toorn des HEEREN.**”*

Even terzijde: er is een ander woord, dat ook van het werkwoord *“tsaafan”* (צפן) is afgeleid, namelijk *“tsaafon”* (צפון), het Hebreeuwse woord voor *“het noorden”*. Dit betekent letterlijk *“verborgen in de zin van duister en onbekend”*. En zegt de bijbel nu niet juist, dat Israël's grote vijanden in de eindtijd m.n. uit het noorden afkomstig zijn (Ezech. 38:1-6,15)? Onbekend zijn voor God heeft bijbels ook de betekenis van geen relatie met Hem hebben.

Laten we eens lezen wie, buiten de heidenvolkeren, in het bijzonder door Zefanja worden gewaarschuwd. Vier schriftgedeelten als voorbeeld:

Zef. 1:5-6 – *“En die zich nederbuigen op de daken voor het heir des hemels, en die zich nederbuigende zweren bij den HEERE, en zweren bij Malcham; En die terugkeren van achter den HEERE; en die den HEERE niet zoeken, en vragen naar Hem niet.”*

Met Malcham wordt de afgod Moloch bedoeld. Aan Moloch werden vaak kinderofters gebracht. Enerzijds dienden zij de Heer, anderzijds een vreselijke afgod. Er was dus sprake van vermenging. Vermenging is ook nú een groot gevaar voor menig christen. Welke god dienen wij nog in ons leven naast Jezus? Is ons werk een afgod? Hobby's, auto, vakanties, bankrekening, huis? Brengen wij hiermee het geestelijk leven van onze kinderen in gevaar? Zoeken wij nog wel ernstig naar de Heer in ons leven?

Zef. 1:12 – *“En het zal geschieden te dien tijde, Ik zal Jeruzalem met lantaarnen doorzoeken; en Ik zal bezoeking doen over de mannen, die stijf geworden zijn op hun droesem, die in hun hart zeggen: De HEERE doet geen goed, en Hij doet geen kwaad.”*

Wat wil dat zeggen: mannen die stijf geworden zijn op hun droesem? Ik heb er verschillende vertalingen op na geslagen. Het betekent: mannen die zelfvoldaan en onverschillig lekker in de luwte over het allerlaatste, dikgeworden restje wijn in hun glas gebogen zitten en bij zichzelf denken: *“De Heer doet geen goed, maar ook geen kwaad”*. Met andere woorden: *“De Heer bemoeit zich toch niet met ons. Wat doet Hij er eigenlijk toe? Het zal mijn tijd wel duren en al die drukte zal wel weer overwaaien.”* Herkent u dit wellicht in uw leven?

Zef. 2:1 – *“Doorzoek u zelf nauw, ja, doorzoek nauw, gij volk, dat met geen lust bevangen wordt!”* Een waarschuwing voor hen die lusteloos zijn geworden en geen verlangen meer hebben om God intenser te leren kennen. Vaak is grote materiële voorspoed de oorzaak. Maar ook juist als problemen zich steeds verder opstapelen en zich ogenschijnlijk geen oplossing aandient, is deze hartegesteldheid voor ons allen een groot gevaar.

Zef. 3:1-4 tot slot als laatste en vierde voorbeeld: *“Wee der ijselijke, en der bevleete, der verdrukkende stad! Zij hoort naar de stem niet; zij neemt de tucht niet aan; zij vertrouwt niet op den HEERE; tot haar God nadert zij niet. Haar vorsten zijn brullende leeuwen in het midden van haar; haar rechters zijn avondwolven, die de beenderen niet breken tot aan den morgen. Haar profeten zijn lichtvaardig, gans trouweloze mannen; haar priesters verontreinigen het heilige, zij doen der wet geweld aan.”*

Het gaat hier om degenen, die zich niet willen schikken naar Gods Woord en Hem niet vertrouwen. Zij hebben een grote mond, maar doen desondanks Gods Woord geweld aan.

Het voorgaande betreft dus heel ernstige constatering van Gods Heilige Geest.

Indien dit alles ook ons aangaat (en het gaat mij aan!) en wij ons niet bekeren, broeders en zusters, vallen wij onder Gods oordelen, die zullen beginnen op de wijze zoals geschreven in Zef. 1:17a – *“En Ik zal de mensen bang maken, dat zij zullen gaan als de blinden; want zij hebben tegen de HEERE gezondigd;”* Angst voor Gods oordelen zou moeten aanzetten tot bekering, maar is vaak een slechte raadgever (Luk. 21:26). En mensen die blind zijn, zien niets. Zij kunnen niets onderscheiden. In geestelijke zin wil dat zeggen, dat zij geen verschil meer zien tussen goed en kwaad. Dit is zeer ernstig, omdat men dan de waarheid van Gods Woord niet meer onderscheiden kan.

Laten we 2 Thess. 2:9-12 eens lezen, dat refereert aan de eindtijd als God uiteindelijk zal gaan oordelen: *“Hem, zeg ik, wiens toekomst is naar de werking des satans, in alle kracht, en tekenen, en wonderen der leugen; En in alle verleiding der onrechtvaardigheid in degenen, die verloren gaan; daarvoor dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden. En daarom zal God hun zenden een kracht der dwaling, dat zij de leugen zouden geloven; Opdat zij allen veroordeeld worden, die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid.”*

Het gaat in vers 9 m.n. over de Antichrist, een mens die volkomen door satan zal zijn bezeten en er in zal slagen om velen te verleiden. Is het niet vreselijk, dat God dwaalleringen zodanig vrij spel zal geven, dat men de leugens van satan, de vader der leugen (Joh. 8:44), gaat geloven? En welke mensen verkeren m.n. in groot gevaar? Dat zijn degenen die de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, d.w.z. geen liefde hebben voor Gods Woord, dat de Waarheid is. Joh. 17:17 – *“Heilig ze in Uw waarheid; Uw woord is de waarheid.”*

Laten we nogmaals Zef. 2:1 lezen, want dit is ook de uitweg die de Heilige Geest ons toont: *“Doorzoek u zelf nauw, ja, doorzoek nauw, gij volk, dat met geen lust bevangen wordt!”* En als wij bij dit zelfonderzoek tot de conclusie komen, dat wij hebben gezondigd, laten wij ons dan schamen.

Onszelf schamen is het allereerste begin van bekering en heel erg belangrijk. Het bewijst dat ons geweten blijkbaar nog werkt. Zonder schaamte is er geen besef van zonde en is er geen bekering mogelijk. Zef. 3:5c – *“;.....doch de verkeerde weet van geen schaamte”.* Schamen wij ons nog als wij in zonde leven? Schamen we ons nog voor onze onreine gedachten en gedragingen? Schamen we ons nog voor onze zonden, voor ons boze karakter? Voor onze onverzoenlijkheid? Als wij ons niet meer kunnen schamen, is dat het bewijs, dat ons geweten als met een brandijzer is toegeschroeid (1 Tim. 4:2).

Maar wie zich schaamt en zich bekeert, zal van God vergeving van zonden ontvangen en Jezus zal ook de beschuldigingen van ons aanklagende geweten met Zijn kostbaar heilig Bloed reinigen. Hij neemt ook alle beschuldigingen weg die van satan, de aanklager, komen. Zef. 3:9-11 – *“Gewisselijk, dan zal Ik tot de volken een reine spraak wenden; opdat zij allen den Naam des HEEREN aanroepen, opdat zij Hem dienen met een eenparigen schouder. Van de zijden der rivieren der Moren zullen Mijn ernstige aanbidders, met de dochter Mijner verstrooiden, Mijn offeranden brengen. Te dien dage zult gij niet beschaamd wezen vanwege al uw handelingen, waarmede gij tegen Mij overtreden hebt; want alsdan zal Ik uit het midden van u wegnemen, die van vreugde opspringen over uw hovaardij, en gij zult u voortaan niet meer verheffen om Mijns heiligen bergs wil.”*

In de bijbel staat een verhaal geschreven over een vrouw (typebeeld van de Gemeente), die zich wél schaamde en zich verborgen hield. Zij schaamde zich voor het feit, dat zij al twaalf jaar lang leed aan bloedvloeïing. In geestelijk overdrachtelijke zin betekent dit, dat ál het leven uit haar wegvloeide, want de ziel van de mens zit in het bloed (Lev. 17:11). In Lev. 15:19 kun je lezen, dat een vrouw die menstrueerde en bloed vloeide, zeven dagen lang als onrein werd beschouwd. Alle dingen waarmee zij in aanraking kwam, werden daardoor eveneens onrein. En daarom moest zij zich zodanig afzonderen, dat er geen contact meer met andere mensen mogelijk was. Maar in Lev. 15:25-27 staat dat een vrouw die voortdurend bloed vloeide als voortdurend onrein werd beschouwd en zich voortdurend moest afzonderen. We zullen nu lezen over zulk een vrouw.

Mark. 5:25-34 – *“25 En een zekere vrouw, die twaalf jaren den vloed des bloeds gehad had, 26 En veel geleden had van vele medicijnmeesters, en al het hare daaraan ten koste gelegd en geen baat gevonden had, maar met welke het veeleer erger geworden was; 27 Deze van Jezus horende, kwam onder de schare van achteren, en raakte Zijn kleed aan (HJMS: volgens Matth. 9:20 raakte zij de zoom van Zijn kleed aan); 28 Want zij zeide: Indien ik maar Zijn klederen mag aanraken, zal ik gezond worden. 29 En terstond is de fontein haars bloeds opgedroogd, en zij gevoelde aan haar lichaam, dat zij van die kwaal genezen was. 30 En terstond Jezus, bekennende in Zichzelfen de kracht, die van Hem uitgegaan was, keerde Zich om in de schare, en zeide: Wie heeft Mijn klederen aangeraakt? 31 En Zijn discipelen zeiden tot Hem: Gij ziet, dat de schare U verdringt, en zegt Gij: Wie heeft Mij aangeraakt? 32 En Hij zag rondom om haar te zien, die dat gedaan had. 33 En de vrouw, vrezende en bevende, wetende, wat aan haar geschied was, kwam en viel voor Hem neder, en zeide Hem al de waarheid. 34 En Hij zeide tot haar: Dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede, en zijt*

genezen van deze uw kwaal."

Wat een treurig, eenzaam, wanhopig, armoedig en miserabel leven moet deze vrouw hebben gehad. Wat zullen voortdurend de beschuldigingen in haar hart hebben geklonken: *"Jij bent onrein, jij bent niets waard, niemand houdt van jou!"* Door schaamte zonderde zij zich af en hield zich verborgen. Al haar geld ging op aan doktersbezoek en waarschijnlijk meden de mensen in haar omgeving haar als de pest. Nooit meer werd zij door haar geliefden gekust, omarmd of geknuffeld. Dat duurde al twaalf jaar lang. Maar desondanks waren er toch twee positieve elementen in haar hart aanwezig, omdat Gods genadevolle Geest Zich over haar ontfermde:

1. Zij schaamde zich over haar onreinheid. De klacht van de Heilige Geest in Zef. 3:5 was, dat de verkeerden geen schaamte hadden (*"doch de verkeerde weet van geen schaamte"*) maar zij had die schaamte over haar onreinheid nog wel.
2. Zij had van Jezus gehoord en er was geloof in haar hart gaan groeien. Geloof als Gods gave. In haar hart groeide de overtuiging: *"Jezus is mijn enige Hoop op genezing. Als ik alleen maar de zoom van Zijn kleed mag aanraken, zal ik genezen worden."*

Omdat de vrouw zich schaamde, probeerde zij Jezus stilletjes van achteren te naderen en alleen maar de zoom van Zijn kleed aan te raken. En wellicht zegt u nu: *"Ja maar, zij drong zich door de schare mensen heen en daarbij heeft zij die mensen aangeraakt en daarmee ook onrein gemaakt! Haar schaamte was dus ook niet zo groot."* Jawel! Maar haar wanhoop was gróter! Gelukkig was ook haar geloof zó groot, dat zij wist dat zij van Jezus genezing zou ontvangen, waarmee alle onreinheid zou worden gereinigd. En inderdaad, toen zij de zoom van Jezus' kleed aanraakte, hield het bloedvloeien onmiddellijk op en zij voelde in haar lichaam dat zij was genezen. Een geweldig wonder!

Maar weet u wat er hier eigenlijk in geestelijke zin gebeurde? Een grote schare mensen verdrong Jezus. Zij raakten Hem aan, maar er gebeurde geestelijk niets. Zij raakten Hem niet aan met hun hart. Er gebeurde niets in hun innerlijk. Jezus voelde geen kracht van Zich uitgaan. Beslist moeten er grote zondaren onder hen zijn geweest, zeker in Gods ogen. Maar blijkbaar schaamden zij zich niet zodanig, dat zij zich bekeerden. Zij raakten niet in geloof de zoom van Jezus' kleren aan. Zo niet de vrouw! In geloof raakte zij Zijn kleed aan.

Herinnert u zich, dat Jezus onze Hogepriester is (Hebr. 5)? Hij is de ware Hogepriester. Ik wil met u lezen over de mantel, die Aáron, de Joodse hogepriester, droeg als hij diende voor Gods Aangezicht in de tabernakel. Ex. 28:31-35 – *"Gij zult ook den mantel des efods geheel van hemelsblauw maken. En het hoofdgat deszelve zal in het midden daarvan zijn; dit gat zal een boord rondom hebben van geweven werk; als het gat eens pantsiers zal het daaraan zijn, dat het niet gescheurd worde. En aan deszelfs zomen zult gij granaatappelen maken van hemelsblauw, en van purper, en van scharlaken, aan zijn zomen rondom, en gouden schelletjes rondom tussen dezelve. Dat er een gouden schelletje, daarna een granaatappel zij; wederom een gouden schelletje, en een granaatappel, aan de zomen des mantels rondom. En Aáron zal denzelve aanhebben, om te dienen; opdat zijn geluid gehoord worde, als hij in het heilige, voor het aangezicht des HEEREN, ingaat, en als hij uitgaat, opdat hij niet sterve."*

Terwijl Jezus daar in die menigte werd verdrongen, stond Hij ook in Zijn bediening voor Gods Aangezicht. Hij stond daar als de waarachtige Hogepriester. En in geestelijk opzicht waren aan de zoom van Zijn mantel granaatappels en gouden schelletjes bevestigd. Maar slechts één persoon hoorde het rinkelende geluid van de gouden schelletjes. Slechts de vrouw hoorde Gods Geest uitnodigen. Slechts zij hoorde met het hart Zijn zachte Stem roepen: *"Kom maar. Ga maar naar Jezus. Raak Hem maar aan. Hij zal je genezen."* Zij gehoorzaamde, raakte Jezus in het geloof aan en werd genezen. Maar wie hoort vandaag nog Zijn Stem?

Laten we Zef. 3:17 lezen: *“De HEERE, uw God, is in het midden van u, een Held, Die verlossen zal; Hij zal over u vrolijk zijn met blijdschap, Hij zal zwijgen in Zijn liefde, Hij zal Zich over u verheugen met gejuich.”* Dit is een profetie over Gods aanwezigheid onder Zijn volk straks in de eindtijd. Jezus' aanwezigheid onder de schare in Mark. 5 was een voorproefje. Maar slechts één persoon in de schare herkende Hem in werkelijkheid. Wie Hij was! Mark. 5:30-34 – *“En terstond Jezus, bekende in Zichzelf de kracht, die van Hem uitgegaan was, keerde Zich om in de schare, en zeide: Wie heeft Mijn klederen aangeraakt? En Zijn discipelen zeiden tot Hem: Gij ziet, dat de schare U verdringt, en zegt Gij: Wie heeft Mij aangeraakt? En Hij zag rondom om haar te zien, die dat gedaan had. En de vrouw, vrezende en bevende, wetende, wat aan haar geschied was, kwam en viel voor Hem neder, en zeide Hem al de waarheid. En Hij zeide tot haar: Dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede, en zijt genezen van deze uw kwaal.”*

In Zijn Geest was Jezus uitermate vrolijk over haar. Als één zondaar zich bekeert, juicht de hemel. Daarom zei Jezus: *“Dochter, uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede, en zijt genezen van deze uw kwaal.”* Op dit moment gebeurde het tweede wonder!

Nu ging de vrouw namelijk behoren tot de Gemeente, waarbij de zalving van de Hogepriester op haar neerdaalde. Ps. 133:1-3 – *“Een lied Hammaäloth, van David. Ziet, hoe goed en hoe liefelijk is het, dat broeders ook samenwonen (lett. **samenzitten**)! Het is, gelijk de kostelijke olie op het hoofd, nederdalende op den baard, den baard van Aäron, die nederdaalt tot op den zoom zijner klederen. Het is gelijk de dauw van Hermon, en die nederdaalt op de bergen van Sion, want de HEERE gebiedt aldaar den zegen en het leven tot in der eeuwigheid.”*

David vergeleek broeders die samen zitten (typering van de gemeente) met de olie die vanaf het hoofd van de hogepriester Aäron neerdaalde tot op de zoom van zijn kleed. Evenzo werd de vrouw met de olie van de Heilige Geest gezalfd, toen zij de zoom van Jezus' kleed aanraakte. Vanaf Zijn Hoofd daalde de olie op haar en deed Hij haar behoren tot Zijn Gemeente.

Dit verstaan we tevens uit de betekenis van de granaatappels aan de zoom van de mantel van de hogepriester, zoals we lazen in Ex. 28. Jezus veroordeelde de arme vrouw niet, integendeel, vol liefde maakte Hij haar tot een lid van de Gemeente, Zijn mystieke Lichaam. Die granaatappels zijn immers een typebeeld van de diverse gemeentes in het Lichaam van Christus. Het volgende maakt dit duidelijk!

Een granaatappel is een mooie, grote, roze-rode-oranje vrucht met een dikke schil. De inhoud is door tussenschotjes in een aantal vakjes verdeeld. Deze vakjes zitten vol sappige, rode en roze besjes. In de besjes zitten talloze zaadjes. Het sap en ook het rode vruchtvlees is zeer smakelijk. Zoetzurig, enigszins bitter, is het heel verfrissend als drank. Hét uiterlijke kenmerk van de granaatappel is natuurlijk het prachtige kroontje, waarmee elke vrucht is versierd.

De granaatappel is een met de Gemeente vergelijkbaar organisme. Want de Gemeente bestaat uit talloze, verschillende plaatselijke gemeentes van kinderen Gods. Met elk hun eigen kleur! De besjes zijn een beeld van die kinderen Gods met ieder hun eigen talenten, ambten en andere werkzaamheden, maar allen met elkander verbonden door (de rode kleur van) Gods liefde. Het is de Gemeente, die uit genade de Bruid van Jezus mag zijn en tot een voor mensen onvoorstelbaar hoge positie zal worden verhoogd. En zij zal bekleed zal worden met Gods schitterende heerlijkheid en worden getooid met een prachtige kroon.

Geliefde broeders en zusters, is Gods Woord niet geweldig? De vrouw waarover we lazen, heeft ons een geweldig voorbeeld gegeven. Laten we dat voorbeeld navolgen, want Gods oordelen staan vlak voor de deur. Dat zal niet lang meer duren! Want Jezus kan elk moment komen voor Zijn Bruid, de Gemeente. Daarom dienen we én waakzaam én gereed te zijn. En laten we tot opbouw van de gemeente ook goed kijken naar het beeld van de granaatappel.

God zegene u deze week overvloedig. Amen.